

kozmetičar

gabor filep

ČAROBNE PAPUĆE

imam par čarobnih papuča
kupio sam ih prilično jeftino
u jednoj robnoj kući
suština njihovog čarobnog svojstva je u tome
da ih obuvam nakon kupanja
i odšljapkam u njima do kreveta
do sada sam išao bos
ostavljajući grdne mokre tragove
za sobom na tepihu
čarobne papuče
pozitivno utiču
na bračni život

STRAH

Stajali smo napolju
usred mećave,
i nestalo je struje.
Kada smo ušli,
načinio sam grudvu
od gustog mraka.
Osetio sam
kako joj kuca srce.

KOZMETIČAR

Jutrom, čim makneš iz kuće,
dočeka te kozmetičar.
Prati te u stopu čitav dan,
revnosno
brine o tebi,
napuderiše ti čak i srce.
I kad uveče konačno stigneš kući
i zabraviš vrata za sobom,
svojim suzama spereš sa lica
šminku,
puder sa srca.

INVENTAR

Znaš i sam,
zar te nismo naučili,
imaš dva uha,
dva oka,
dve noge
i dve ruke.
Na udovima po pet prstiju.
Imaš nos,
usta,
na prstima nokte,
u ustima zube.
Pogledaš se u ogledalu
i ne vidiš ništa.

NA PORTIRNICI RADIO-STANICE

Na portirnici radio-stanice
okrene se mnogo sveta.
Ušao jednom jedan čovek,
odmah se okrenuo udesno
prema telefonu
i nazvao lokal 280.
Tražio je mene.
Sišao sam
dva sprata,
predade mi jedan veliki koverat
pozdravi me i ode.
Na kovertu stajalo je moje ime,
i kada sam ga otvorio,
u njemu nije bilo ništa.

S madarskog preveo
Arpad Vicko

čak ni sumrak

mihal đuga

SENKA

Nešto slušah danas ujutro
bila je tišina
kao u vlati trave u času kristalizacije
tako davno posle odgovora

Samo zemlja dvostruko utorula u sebe
slušah nešto
rečima natik

Vlastitu tamu
koja nam tako često visi na usnama
i varniči iz osmeha
još niko ne vide

Samo ponekad pred sam sumrak
snažno zakuca na čelo neko nepoznat
kao senka

govori Patroklo

NERASKOMADANI

Tada besmo svi ko jedan
neraskomadani

Iz ruke u ruku predavasmo nadu
novog svitanja
i gasimo
na svakom koraku žed za milovanjem

Nedozvoljavasmo
čak ni crtu povući
tuđom rukom

A sada
zakopani kao blago u voljenoj zemlji
ispod peska bezbrojnih bura
molimo dan
da nas se ne odriče prerano

KAO PRED SAM KRAJ

Ta stena
napukla u korenju
ranjiva na najvidljivijem mestu
od jednom poče da bledi
bila je bleda
bledilo nam je osvojilo oči
nepovratno

Ali to samo tišina
podređuje se lepoti
ponirući u samou

Ispružismo u daljinu svoje jake ruke
čeznutljivo gladne
i uronimo ih
duboko u zemlju kao pred sam kraj

S NEMOM ODLUČNOŠĆU

Smračilo se i zatutnjalo
kao pred kišu

Noć tiho i odlučno urastala je
u dan

I od jednom buknu plamen
svetao i čist
vid nam se od njega skameni

Ali potraja to
dok se pribrasmo
i s nemom odlučnošću u očima
pesnicu iz njega isklesasmo

Svuda oko nas sjali su vapaji

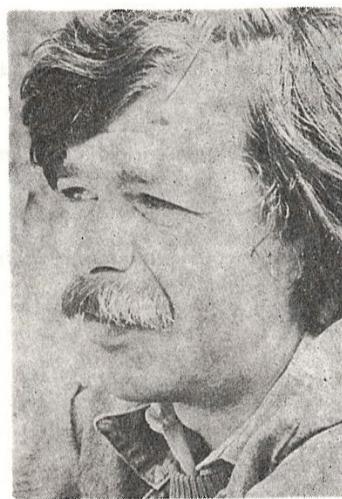
ČAK NI SUMRAK

Prikriveni čežnjom
tako dalekom kao besmrtnost
i prašinom nepreživljene radosti
zaspa na obali
taj trajni osmeh prolaznika
ta mala zaliha zaborava
čovek

Samo tišina
samo suluda zimska tišina
zakuca mu na vrata

Ali kada je jutrom
sunce razgrnulo svezane misli
čak ni sumrak
čak ni sumrak se nije
drznuo
da precrti oči

Sa slovačkog preveli
autor i J. Klačík

GABOR FILEP (FÜLÖP GABOR) rođen je 1950. u Novom Sadu. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Budimpešti 1973. Radi kao dramaturg u Radio-Novom Sadu. Objavio je zbirke pesama *Cetverodimenzijsni prozor* (Négydimenziúnális ablak), 1970, *Suma, to sam ja* (Az erdő én vagyok) »Forum«, Novi Sad 1973. i zbirku na srpskokrvatskom *Delija sa plavim ušima*, »Stražlovo«, Novi Sad 1976.

MIHAL ĐUGA rođen je 1951. u Kulpinu. Gimnaziju je završio u Bačkom Petrovcu, a filozofiju na Filozofskom fakultetu Univerziteta Komenskog u Bratislavu. Urednik je u RTV Novi Sad. U izdanju »Obzora« objavio je zbirke pesama *Spisce mojile* (Spavajući leptiri), 1976, *Prometeus* (Prometej) i *Krok* (Korak), 1979.

Čitav dan, čitavu noć
sedim na obali leđima okrenut oblacima,
surom beskraju.
Satima bacam kamenje
u noć, u njen mračni duh.

Stigao si s nezgrapnim, teškim prtljagom
te noći u primorski gradić,
s mrkim, lepljivim brigama, snovima;
potom si po čitave dane, čitave noći
sedeo leđima okrenut stenama, kućama.
Osećao si satima samo talase,
želeo si da se pomiriš, sam sa sobom,
sa svetom, jer jednom valjda svako
mora da dođe k sebi, bilo u očajanju, bilo
u čemeru sreće. Teške misli
sam dave čoveka,
u oporim osmesima pojave se ponekad
crvi u elegantnim halbcilindrima,
bacajući se smesta na malanje treperavo-sevajućih
reklamnih panoa, malih figura dečaka koji piša;
a ni onaj Jelovin svedok iz Pešte
ne izlazi ti iz glave sa svojim popovanjem.
Teze o metabolizmu i
cirkulaciji plavkaste, crvenkaste i žućkaste
intercelularne stvarnosti u funkciji rasne borbe
i nataliteta. Da, samo je govorio, govorio
i usput se smeškao, smeškao, poput impotentnog
koji ne primećuje nage butine devojaka
za susednim stolom. E pa, ovakve i slične
mučne stvari... Jehoya, reklame, skulpture itd. itd.
Ovde plavo-beli stolnjaci, kafa, jabuka,
puno vitamina, i niko ništa ne govoriti.
Sediš na obali. U međuvremenu mogao bi čač-
kati nos i činiti, domisljiti, slične korisne
stvari. Možda će čitav život straćiti na parole,
na prazna naklapanja, senzacije, ko-
mande, na zgrarišta vaspitanja i obrazovanja.

Stigao si noću na more i
požurio da se sretneš s njim, seo si
pored njega i možda si, da te niko ne vidi,
plakao.
Te noći dugo nisi mogao da zaspis.
Osluškivao si more:
ono je veličanstveno i mirno — pevali su tvoji zglobovi.
I već tada si znao da te noći
treba da spavaš i da ne smeš misliti
ni na šta, ni na koga, jer
stigao si
van domašaja zime.

S mađarskog preveo
Arpad Vicko

OTO FENJVEŠI (FENYVESI OTTO) rođen je 1955. u Bačkoj Topoli. Objavio je knjigu pesama *Srebrni pacovi u prozornim svilenim zonama* (Ezüstpatkányok attetsző selyemzónákon), »Forum«, Novi Sad 1977. Živi u Novom Sadu.

MILENKO FRŽOVIĆ rođen je 1954. u Sinišu. Objavio je knjigu *Dan i noć*, Matrica srpska 1978. Živi i radi u Novom Sadu.

VELIKI PESNIK

milenko fržović

SVEĆA STOLICA

sobe izumiru linije pune vode
zaštitni znaci starih filozofa
reči se gube
iza mutnih zavesa
razbijaju se i
nekoga nema da ih okupi i zalije
crnim suzama
od grada da ih skloni i sačuva
kao cvetove medu kojima se gnezdi
jedno fino biće
moja majka u plamenu
u dubokoj praznini
tigar i vir je odličan plivač ali
ga ne sustiže
i sve počinje lepo da se talasa
kod samog praizvora svet miriše
na divove i mlade žene u krošnjama
veliko srce blista i čuje se smeh
junački i
zdrav doseže do neba onaj koji
se pokrenuo a
bolestan je bio u vremenu i
prostoru bez nade i čistog vazduha
u visinama
razumeo sam stvari i predmete u njima
u odsutnom trenutku pala je košulja
u more i pesnik najsličniji bogu
ni živ ni mrtav je uspeo da se nađe
na pučini s razapetim jedrima i sa
krunom od gorućih i zgastlih zvezda
na glavi

VELIKI PESNIK JE MRTAV

pastir je prognan zajedno sa svojim
ocvarama
veliki pesnik je mrtav i
onaj koji traži
biće tužan beskrajno i radostan
čovek
div i
patuljak
koji ljubi čisto i tiho
razapet u kretanju
vode vatre zemlje i vazduha izvan zidina
gradskih
u predelu gde snažan vetar duva i
gradove nosi kao suvo lišće
plavi se reka planina i ptice lete kao svet
u slobodi
živim sam i
pusta kuća se naginje na sve strane i glas
kaže
ko jednom ode više se ne vraća
roditelj voli dete i
pušta ga slobodno da odraste na mukama i
glavu da izgubi u igri